

- 5) Съвместим ли е националният закон „RdFunkBeitrStVtrBW“, и по-специално членове 2 и 3, с установените в правото на Съюза принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация в положение, при което вноската, която следва да се плаща безусловно от всеки жител за целите на финансирането на обществен телевизионен оператор, налага на всяко лице, което само отглежда детето си, тежест в размер, многократно по-висок от сумата, дължима от лице, което живее в общо жилище с други хора? Следва ли Директива 2004/113/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че спорната вноска също попада в обхвата ѝ и че е достатъчно да е налице косвено поставяне в по-неблагоприятно положение, след като с оглед на реалните дадености 90 % от жените понасят по-голяма тежест?
- 6) Съвместим ли е националният закон „RdFunkBeitrStVtrBW“, и по-специално членове 2 и 3, с установените в правото на Съюза принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация в положение, при което вноската, която следва да се плаща безусловно от всеки жител за целите на финансирането на обществен телевизионен оператор, за нуждаещите се от второ жилище лица по свързана с работата причина е двойно по-голяма, отколкото за други работници?
- 7) Съвместим ли е националният закон „RdFunkBeitrStVtrBW“, и по-специално членове 2 и 3, с установените в правото на Съюза принципи на равно третиране и на недопускане на дискриминация и със свободата на установяване, ако вноската, която следва да се плаща безусловно от всеки жител за целите на финансирането на обществен телевизионен оператор, е уредена по такъв начин, че при еднаква възможност за приемане на радио- и телевизионно разпространение непосредствено преди границата със съседна държава от ЕС германски гражданин дължи вноската само поради мястото си на пребиваване, докато германският гражданин, живущ непосредствено от другата страна на границата, не дължи вноската, също както гражданинът на друга държава — членка на ЕС, който по свързани с работата причини трябва да се установи непосредствено от другата страна на вътрешна граница на ЕС, понася тежестта на вноската, но не и гражданинът на ЕС, живущ непосредствено преди границата, дори и никой от двамата да не се интересува от приемането на излъчванията на германския оператор?

⁽¹⁾ Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги (ОВ L 373, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 135).

Преюдициално запитване от Bundesverfassungsgericht (Германия), постъпило на 15 август 2017 г. — Heinrich Weiss и др.

(Дело C-493/17)

(2017/C 402/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverfassungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber и др.

Други страни в производството: Bundesregierung, Bundestag, Европейска централна банка, Deutsche Bundesbank

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли да се приеме, че Решение (ЕС) 2015/774 на Европейската централна банка от 4 март 2015 година относно програма за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари (ЕЦБ/2015/10) ⁽¹⁾, изменено с Решение (ЕС) 2015/2101 на Европейската централна банка от 5 ноември 2015 година за изменение на Решение (ЕС) 2015/774 относно програма за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари (ЕЦБ/2015/33) ⁽²⁾, с Решение (ЕС) 2016/702 на Европейската централна банка от 18 април 2016 година за изменение на Решение (ЕС) 2015/774 относно програма за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари (ЕЦБ/2016/8) ⁽³⁾ и с Решение (ЕС) 2016/1041 на Европейската централна банка от 22 юни 2016 година относно допустимостта на търгуемите дългови инструменти, емитирани или изцяло гарантирани от Република Гърция, и за отмяна на Решение (ЕС) 2015/300 (ЕЦБ/2016/18) ⁽⁴⁾, съответно начинът на прилагането му, е в противоречие с член 123, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз?

По-конкретно, следва ли да се приеме, че то е в противоречие с член 123, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ако в рамките на програмата за закупуване на активи на публичния сектор на вторичните пазари (ПЗАПС):

- а) се съобщават конкретни данни за покупките по начин, който създава на пазарите фактическата сигурност, че Евросистемата отчасти ще закупи издаваните от държавите членки облигации?
 - б) дори и впоследствие не се оповестяват конкретни данни за спазването на минимални срокове между емитирането на дълговия инструмент на първичния пазар и закупуването му на вторичния пазар, така че в това отношение не е възможен съдебен контрол?
 - в) всички закупени облигации се държат до падежа и по този начин се изтеглят от пазара, а не се препродават?
 - г) Евросистемата закупува търгуеми дългови инструменти с отрицателна доходност до падежа?
- 2) Следва ли да се приеме, че посоченото в първия въпрос решение е в противоречие с член 123 ДФЕС най-малкото ако с оглед на изменените условия на финансовите пазари, и в частност в резултат от недостига на допустими за закупуване дългови инструменти, по-нататъшното му прилагане изисква постоянно облекчаване на първоначално действащите правила за закупуване и установените в практиката на Съда ограничения за програмите за закупуване на облигации като ПЗАПС изгубват действието си?
- 3) Следва ли да се приеме, че посоченото в първия въпрос Решение (ЕС) 2015/774 на Европейската централна банка от 4 март 2015 г. в сега действащата си редакция е в противоречие с член 119 и член 127, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и с членове 17—24 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, тъй като е издадено при превишаване на предоставените с тези разпоредби правомощия на Европейската централна банка в областта на паричната политика и съответно при изземване на правомощия на държавите членки?

Налице ли е превишаване на правомощията на Европейската централна банка конкретно поради това, че:

- а) посоченото в първия въпрос решение значително влияе на условията за рефинансиране на държавите членки поради обема на ПЗАПС, който към 12 май 2017 г. възлиза на 1 534,8 милиарда евро?
 - б) като се има предвид упоменатото в буква а) подобряване на условията за рефинансиране на държавите членки и ефектите от това за търговските банки, посоченото в първия въпрос решение няма само косвени последици в областта на икономическата политика, а обективно установимите му последици сочат, че целите на програмата в областта на икономическата политика са поне равни по значение на целите ѝ в областта на паричната политика?
 - в) поради значителните си последици в областта на икономическата политика посоченото в първия въпрос решение е в противоречие с принципа на пропорционалност?
 - г) поради липсата на конкретни мотиви не е възможно по време на продължаващото над две години изпълнение на посоченото в първия въпрос решение да се упражнява контрол за това дали то все още е необходимо и пропорционално?
- 4) Следва ли да се приеме, че посоченото в първия въпрос решение е в противоречие с член 119 и член 127, параграфи 1 и 2 ДФЕС, както и с членове 17—24 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка най-малкото защото обемът на програмата и продължаващото над две години изпълнение на решението, както и произтичащите от това последици в областта на икономическата политика дават повод за промяна на оценката за необходимостта от ПЗАПС и за нейната пропорционалност и така от определен момент нататък решението вече остава извън правомощията на Европейската централна банка в областта на паричната политика?

- 5) Следва ли да се приеме, че евентуално следващото от посоченото в първия въпрос решение неограничено разпределение на риска между националните централни банки от Евросистемата в случай на неизпълнение по облигациите на централните правителства и приравнените към тях емитенти е в противоречие с членове 123 и 125 от Договора за функционирането на Европейския съюз и с член 4, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, ако това може да наложи рекапитализиране на национални централни банки с бюджетни средства?

⁽¹⁾ ОВ L 121, стр. 20.

⁽²⁾ ОВ L 305, стр. 106.

⁽³⁾ ОВ L 121, стр. 24.

⁽⁴⁾ ОВ L 169, стр. 14.

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 21 август 2017 г. —
Lintner Györgyné/UniCredit Bank Hungary Zrt.**

(Дело C-511/17)

(2017/C 402/12)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lintner Györgyné

Ответник: UniCredit Bank Hungary Zrt.

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 6, параграф 1 от Директивата относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ — с оглед и на националната правна уредба, която предвижда задължително процесуално представителство — да се тълкува в смисъл, че е необходимо всяка договорна клауза да бъде разглеждана поотделно с оглед на това дали може да се счита за неравноправна, независимо от въпроса дали действително е необходим преглед на всички договорни клаузи, за да се постанови решение относно иска?
- 2) Или обратно на изложеното в първия въпрос, трябва ли член 6, параграф 1 от Директивата относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че е необходимо да се разгледат всички останали договорни клаузи, за да се направи извод, че клаузата, на която се основава иска, е неравноправна?
- 3) В случай на утвърдителен отговор на втория въпрос, може ли това да означава, че, за да бъде определена въпросната клауза като неравноправна, е необходимо да се разгледа договорът в цялост, поради което неравноправният характер на всеки един от елементите на договора не трябва да се разглежда самостоятелно и независимо от спорната клауза по делото?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ 1993, L 95, стр. 29; Поправка ОВ DO 2015, L 137, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

**Преюдициално запитване от Bundespatentgericht (Германия), постъпило на 5 септември 2017 г. —
LN**

(Дело C-527/17)

(2017/C 402/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht